

I N F O R M A R E

privind unele probleme pe care le ridică populația de țigani din țara noastră

Secția pentru problemele militare și justiție, împreună cu Comitetul pentru problemele consiliilor populare, Ministerul Educației și Invățământului, Ministerul Muncii, Ministerul Sănătății, Ministerul de Interne, Procuratura Generală și Comisia Națională de Demografie, cu sprijinul organelor locale de partid și de stat, au analizat unele aspecte legate de situația socială, economică și culturală a populației de țigani, constatând următoarele :

La recensământul populației, efectuat în 1977, numai 229.986 persoane s-au declarat că aparțin populației de țigani. Din verificările efectuate, de organele Ministerului de Interne și de Comisia Națională de Demografie rezultă însă că numărul acestora este, în realitate, de cca 541.000 persoane, dintre care 474.000 stabile, 66.500 seminomade și 500 nomade. Această populație este răspândită pe tot cuprinsul țării, având o densitate mai mare în unele comune (Gătaia-Timiș, Stîlpu-Buzău, Brăhășești-Galați, Sînnicolaul Mare - Timiș, Tîmna-Mehedinți) și cartiere ale unor orașe aglomerate (Tei, Herăstrău, Vitan și Grant din București, Piața Luncii și Sineasca din Craiova, Coiciu din Brăila, Mimiș din Ploiești, Piața Chiliei din Constanța ș.a. Anexa 1).

Măsurile luate de conducerea de partid și de stat pentru ridicarea continuă a nivelului material și spiritual al întregului popor și amplele acțiuni politico-educative au influențat și procesul de integrare a populației de țigani în viața social-economică a țării, crescînd numărul celor care desfășoară activități social-utile

și care s-au stabilit în anumite localități, renunțând la viața nomadă și seminomadă. Astfel, un număr mare de țigani a fost încadrat în unități industriale, în unități agricole de stat sau cooperatiste, cooperative meșteșugărești, șantiere de construcții și în unități de prestări de servicii. Totodată, anumite activități cu caracter de speculă, desfășurate de unele familii de țigani, cum este comerțul cu haine vechi, practicat de așa numiții telali, sînt pe cale de dispariție, iar altele, cum sînt cele de lustragerie ambulantă, de încărcare și descărcare de mobilă și de obiecte grele ș.a. au fost cuprinse în rețeaua unităților de deservire a populației.

Programul de construcție de locuințe și de sistematizare a localităților a determinat integrarea socială mai rapidă a acestei categorii de populație prin dispariția unor cartiere și zone insalubre și, implicit, a dus la îmbunătățirea condițiilor sale de viață. De exemplu, în municipiul București anumite cartiere, cum sînt Colentina, Floreasca și Ferentari, au încetat să mai constituie arii urbane cu populație compactă de țigani și, în consecință, aglomerări care ridicau deosebite probleme sociale și igienico-sanitare. Acționînd în același sens, organele locale de partid și de stat din unele județe, ca de exemplu Alba, Arad, Bacău, Buzău, Dîmbovița, Neamț și Sibiu au atribuit unor familii de țigani nomazi, seminomazi sau care locuiau în condiții necorespunzătoare de viață, locuințe, terenuri pentru construcții și i-au sprijinit în vederea procurării unor materiale necesare construirii de case.

Dezvoltarea rețelei de învățămînt, generalizarea școlii obligatorii de 10 ani, precum și intensificarea acțiunilor de identificare și cuprindere în procesul de instruire școlară și profesionalizare, au avut ca urmare creșterea numărului de copii școlarizați din familiile de țigani, înlesnindu-le însușirea unor deprinderi de muncă.

Ridicarea nivelului de instruire școlară și cultural-educativă a determinat creșterea numărului familiilor de țigani legal constituite, iar îmbunătățirea condițiilor de locuit și dezvoltarea rețelei de asistență medicală a dus la scăderea numărului de îmbolnăviri în rândurile acestei populații.

Cu toate măsurile luate și care au contribuit nemijlocit la integrarea în muncă și în normele de conviețuire socială a numeroși țigani, totuși în rândul populației de țigani se manifestă încă fenomene negative sub forma modului de viață parazitara, nesocotirii normelor privind școlarizarea, încălcării legilor țării, precum și a dispozițiilor referitoare la ocrotirea sănătății. Astfel, un număr mare dintre aceștia nu prestează o activitate folositoare societății, proporția lor în județele Maramureș, Brașov, Bihor, Sălaj, Gorj ș.a. depășind 30 % din totalul populației de țigani aptă de muncă. Din verificările efectuate în unele cartiere din municipiul București a rezultat că din 3.800 de țigani apți de muncă, 2.500 au refuzat încadrarea într-o activitate utilă societății.

Numeroși țigani adulți sînt analfabeți și semianalfabeți, manifestîndu-se refractari și în ce privește frecventarea de către copiii lor a învățămîntului obligatoriu. O bună parte dintre copiii înscriși în școală sînt retrași de către părinți, care adesea îi folosesc la activități ilicite. Din datele existente rezultă că aproape jumătate din copiii de vîrstă școlară, proveniți din familii de țigani, nu frecventează învățămîntul obligatoriu sau, din cauza frecvenței slabe la cursuri, au rămas repetenți de mai multe ori, abandonînd școala. Potrivit informărilor primite de la Ministerul Apărării Naționale, rezultă că la recrutare se prezintă anual cca 1.000 de tineri țigani analfabeți, față de care se iau măsuri de școlarizare.

Modul de viață parazitara și nivelul scăzut de instrucție școlară, asociate cu obiceiuri înapoiate și cu grave carențe de edu-

cație fac ca numărul încălcărilor legii săvârșite de țigani să fie ridicat. Astfel, în ultimii 2 ani au fost comise de către țigani peste 6.800 de infracțiuni, reprezentând cca 13 la sută din totalul faptelor penale înregistrate pe țară, dintre care peste 100 omoruri, 400 tâlhării, 4.400 furturi și 1.800 alte infracțiuni, cum sînt ultrajele contra autorității și a bunelor moravuri, cerșetoria, vagabondajul, jocurile de noroc, deținerea ilegală de armament și muniții, speculă, traficul cu valută și alte mijloace de plată străine ș.a. De asemenea, sînt foarte numeroase cazurile de încălcare flagrantă a regulilor de conviețuire socială și tulburarea liniștii publice, de către persoane din rîndul populației de țigani.

Datorită modului de viață parazitară duse de o parte a populației de țigani, a frecventelor încălcări de lege și a normelor de conviețuire socială, comise de aceștia, în numeroase cazuri s-au produs stări de tensiune și conflicte între grupuri de țigani și restul populației, care în repetate rînduri, prin sesizări adresate conducerii de partid, a solicitat luarea unor măsuri împotriva elementelor declasate din rîndul țiganilor.

Un număr mare de țigani locuiesc în condiții necorespunzătoare, în corturi sau case construite din pămînt, fără aerisire și lumină, formînd așezări insalubre la periferia unor localități. Astfel, numeroase familii, formate din cîte 5-10 membri, locuiesc într-o singură încăpere, dormind cîte 3-4 persoane de vîrste și sexe diferite într-un singur pat, în promiscuitate. O parte din cei care au primit locuințe din fondul de stat ori au fost sprijiniți să și le construiască, nu se ocupă de întreținerea acestora, pregătesc hrana în camere la foc deschis, ori le folosesc pentru adăpostirea animalelor, producîndu-le grave degradări.

Datorită condițiilor de viață și gradului redus de educație și cultură, starea igienico-sanitară a țiganilor este îngrijorătoare. Deoarece majoritatea se sustrag controlului medico-sanitar și acțiuni-

lor de imunizare activă a populației, mulți dintre țigani au diferite boli cu extindere în masă. În rîndul acestei populații moralitatea infantilă, bolile venerice, febra tifoidă, tuberculoza prezintă o frecvență crescută. S-a constatat că aproape în toate localitățile cu populație compactă de țigani se întîlnesc focare de paraziți. Această situație constituie un real pericol de transmitere a bolilor în mediile și locurile pe care le frecventează, îndeosebi în tîrguri, piețe și zone de agrement unde există mari aglomerări de persoane.

Datorită concepțiilor înapoiate de viață ale populației de țigani, în rîndul acesteia se mențin, de la o generație la alta, obiceiuri și tradiții contrare normelor de conviețuire socială. În cazul unor litigii intervenite între familii - îndeosebi la țiganii nomazi și seminomazi - se recurge încă la "judecata țigănească", soldată cu aplicarea unor pedepse corporale care merg uneori pînă la mutilare. În anumite zone ale țării, căsătoria se realizează prin cumpărarea fetelor, plătindu-se uneori sume de peste 50.000 lei; nerespectarea condițiilor stabilite dă naștere la conflicte care, de cele mai multe ori, se soldează cu vătămări ale integrității corporale, distrugeri de bunuri sau omoruri.

Famiiliile de țigani sînt în general dezorganizate. Forma principală de conviețuire o constituie concubinajul, care, de regulă, începe la vîrsta de 14-16 ani, avînd drept rezultat nașterea unui număr mare de copii a căror educație și îngrijire sînt total neglijate.

Cu toate că o parte din populația de țigani aptă de muncă nu desfășoară o activitate utilă societății, beneficiază însă de indemnizația de naștere și de ajutor pentru mamele cu mulți copii, sume folosite mai mult de persoane adulte care duc o viață parazitară și nu contribuie cu nimic la eforturile populației active din țara noastră. De exemplu, în județele Dolj, Prahova și Satu Mare din 3.266 indemnizații pentru naștere plătite în anul 1977, un număr de 1.134, repre-

zentînd cca 32 %, au fost plătite populației de țigani, iar în județul Dolj din 750 de ajutoare pentru mamele cu copii mulți 525, reprezentînd 70 %, au fost plătite familiilor de țigani. De asemenea, din cei 17.000 beneficiari actuali ai cantinelor de ajutor social cca 10 % sînt țigani.

Datorită tendinței spre o viață nomadă și seminomadă, unii țigani creează greutăți în privința înregistrării în evidența populației, de stare civilă și militară. Astfel, cu ocazia unor verificări efectuate în rîndul țiganilor nomazi și seminomazi s-a constatat că cca 22.000 de persoane au încălcat prevederile legale referitoare la starea civilă și evidența populației, iar dintre aceștia, 4.300 nu aveau acte de identitate.

Dificultățile în ce privește înregistrarea în evidențele militare sînt amplificate și de cele datorate faptului că un număr mare dintre țiganii recrutați sînt căsătoriți, au cîte 3-4 copii în vîrstă de pînă la 4 ani și fiindcă soțiile lor nu sînt încadrate în muncă, potrivit legii nu pot fi încorporați.

Aspectele și manifestările negative din rîndul populației de țigani se datorează și deficiențelor din activitatea unor organe centrale și locale, de stat și obștești, care au acționat îndeosebi prin mijloace administrative și prin măsuri sporadice, fără să acorde importanța cuvenită muncii politico-educative, întocmirii și realizării unor programe conjugate de activități permanente, menite să ducă la diminuarea și lichidarea stărilor negative din rîndul acestei categorii de populație.

Comitetele executive ale consiliilor populare nu au acționat în mod ferm pentru elaborarea și aplicarea unor măsuri privind cunoașterea tuturor problemelor pe care le ridică populația de țigani. Astfel, nu au antrenat comisiile județene de demografie, comitetele pentru cultură și educație socialistă, inspectoratele școlare, direcțiile sani-

tare și pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale la cunoașterea temeinică a situației sociale, economice, culturale și demografice a țiganilor din zonele respective. Din această cauză, nu au putut adopta planuri de măsuri concrete pentru intensificarea activităților cultural-educative și moral-cetățenești în rândul acestei populații. De asemenea, inspectoratele școlare nu s-au preocupat în suficientă măsură de cuprinderea în învățământul general obligatoriu a tuturor copiilor de țigani sau a celor care au abandonat școala înainte de absolvirea a 10 clase. În acțiunile de cuprindere în procesul de învățământ a copiilor de țigani nu au fost folosite în suficientă măsură comitetele cetățenești de părinți, precum și sprijinul organizațiilor de tineret din școli și din cartiere. Totodată, nu s-a avut în vedere înscrierea în școlile cu program prelungit și în unități de ocrotire a tuturor copiilor de țigani cu deficite de educație și instrucție sau cu deficiențe psihice.

Comitetele executive ale consiliilor populare județene nu au acționat cu hotărâre pentru încadrarea tuturor țiganilor apti de muncă în activități utile societății, iar Direcțiile pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale nu au luat toate măsurile care să asigure aplicarea integrală a prevederilor legilor privind recrutarea și repartizarea forței de muncă și încadrarea într-o muncă utilă a tuturor persoanelor apte de muncă. În ce privește persoanele încadrate, nu s-a urmărit în toate cazurile stabilirea lor în locurile unde au fost repartizate.

De asemenea, Ministerul Sănătății și comitetele executive ale consiliilor populare județene, deși au luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea stării igienico-sanitare a populației de țigani, totuși aceste măsuri nu au avut un caracter susținut și sistematic și, mai ales, nu s-au împletit cu activități de educație sanitară și antiepidemică, care să fi asigurat prevenirea și combaterea bolilor și a condițiilor care favorizează răspândirea lor.

Comitetul pentru Problemele Consiliilor Populare, Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Ministerul Educației și Învățămîntului, Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii nu au urmărit modul în care se analizează și se rezolvă pe plan local problemele populației de țigani și nu au sprijinit și îndrumat organele locale în adoptarea unor măsuri care să ducă la ridicarea nivelului de conștiință și la integrarea socială a țiganilor.

Organele de miliție nu au acționat cu toată fermitatea și nu au adoptat întotdeauna cele mai corespunzătoare măsuri pentru prevenirea și combaterea manifestărilor negative ale unei părți din populația de țigani, nu au acționat energic pentru limitarea deplasărilor dintr-o localitate în alta și stabilirea fără forme legale în centrele aglomerate unde săvîrșesc furturi și tâlhării, practică cerșetoria, jocuri de noroc, înșelătorii și speculă.

Organele și organizațiile de tineret nu au inițiat acțiuni educative cu caracter permanent în rîndul tinerilor țigani și nu s-au preocupat în mod susținut de încadrarea acestora în activități utile societății, precum și de atragerea lor în forme organizate de activitate culturală și obștească. De asemenea, nu au solicitat sprijinul celorlalți factori educativi și nu au conlucrat suficient cu comitetele pentru cultură și educație socialistă în vederea educării moral-cetățenești a tinerilor țigani care au săvîrșit sau sînt predispuși să comită fapte antisociale. Echipele de ordine și disciplină ale U.T.C. nu și-au concentrat cu precădere preocupările asupra zonelor în care locuiesc țigani sau în locurile unde aceștia săvîrșesc fapte antisociale, pentru a preveni și combate astfel de fapte.

Comisiile și comitetele de femei nu s-au preocupat în suficientă măsură pentru atragerea femeilor și copiilor din familiile de țigani la activități de educație cetățenească, de întreținere și curățenie a locuințelor, a cartierelor și zonelor locuite de această

categorie de populație și nu au acționat în mod ferm în cadrul colectivelor obștești de asistență socială și autoritate tutelară, pentru depistarea tuturor situațiilor care necesitau luarea unor măsuri de ocrotire a minorilor sau de asistență medicală curativă și profilactică.

Comisia națională și comisiile județene de demografie, precum și unitățile de cercetare din subordinea unor ministere nu au studiat în mod organizat starea socială, culturală, economică, sanitară și demografică a populației de țigani din țara noastră, în vederea formulării unor propuneri de măsuri care să ducă la rezolvarea aspectelor negative pe care le ridică această categorie de populație.

X

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, la teleconferința din 4 noiembrie 1977 a atras atenția asupra modului defectuos în care s-a acționat în acest domeniu și a dat indicații în vederea înlăturării fenomenului nomad în rîndul populației de țigani prin interzicerea deplasării pe teritoriul țării fără autorizație și așezarea acestora în București și alte centre aglomerate, precum și pentru identificarea și trimiterea la locurile de domiciliu a tuturor țiganilor care s-au stabilit în alte localități decît în cele în care aveau dreptul.

Pe baza sarcinilor trasate, organele de partid și de stat, cu sprijinul organizațiilor de tineret, de femei și al altor factori de influență obștească au acționat și acționează în continuare prin măsuri complexe menite să asigure integrarea socio-profesională a populației de țigani și să prevină faptele antisociale ale acestora.

În ultimele două luni ale anului 1977, au fost depistați în întreaga țară 5.512 țigani nomazi și seminomazi cu manifestări contrare regulilor de conviețuire socială și care duceau un mod de viață parazitar. Dintre aceștia, 1.663 au fost stabiliți în zone mai puțin populate, asigurându-li-se condiții necesare de viață. Totodată, au

fost încadrați în diferite unități economice 685 de țigani. În același interval de timp, au fost scoase din centrele aglomerate numeroase familii de țigani care nu aveau domiciliul stabil și nu desfășurau o activitate social-utilă și trimise în zonele de proveniență. Astfel, numai din Brașov, Timișoara, Oradea și municipiul București au fost scoși 1.285 de țigani.

X

În vederea integrării sociale a populației de țigani și lichidării manifestărilor negative din rândul acestora se impune adoptarea unui complex de măsuri politico-educative, social-economice, culturale, de instruire școlară și calificare profesională, precum și igienico-sanitare și anume :

1. Comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București să ia măsuri pentru încadrarea populației de țigani în activități productive în cadrul întreprinderilor industriale, șantierelor de construcții, unităților agricole etc., aplicând în mod ferm legile privind recrutarea, repartizarea și încadrarea tuturor persoanelor apte de muncă. Unitățile economice și organele centrale în subordinea cărora acestea se află să ia măsuri în vederea calificării profesionale a țiganilor încadrați, asigurându-lea și condiții pentru continuarea școlarizării.

2. Comitetele și birourile executive ale consiliilor populare să sprijine, în funcție de planul de sistematizare a localităților, atribuirea de suprafețe de teren pentru construcția de locuințe, acordarea de materiale necesare și credite populației de țigani. În scopul scăderii influenței negative de grup și creșterii eficienței activității de influențare obștească, se va evita concentrarea populației din această categorie și stabilirea sa în centre aglomerate. Determinarea locurilor unde urmează a fi amplasată populația nomadă și seminomadă de țigani să se facă de către comitetele executive ale consiliilor populare județene pe baza propunerilor comisi-

lor de demografie și ale altor factori competenți, astfel încât să li se poată asigura acestora condiții de muncă și de viață corespunzătoare.

In raport de atribuirea sau construirea de locuințe, să se ia măsuri pentru demolarea locuințelor insalubre folosite de țigani.

3. Comitetele și birourile executive ale consiliilor populare să ia măsuri de anulare și sistare a eliberării autorizațiilor pentru țigani care practică îndeletniciri în afara cadrului muncii organizate din unitățile de stat și cooperatiste, atât la locul de domiciliu ori reședință, cât și pe raza altor localități, aceștia urmînd să fie încadrați de îndată într-o activitate utilă societății, prin organizarea unor ateliere pe profile de meserii tradiționale, care pot servi unitățile respective.

4. Comitetele și birourile executive ale consiliilor populare, împreună cu organele de miliție să identifice și să ia măsuri de înregistrarea în evidențele populației a tuturor grupurilor de țigani nomazi și seminomazi aflați pe raza lor teritorială, în vederea cunoașterii sub toate aspectele a situației acestora.

5. Organele de miliție să ia măsuri ca toate familiile de țigani, care se află în prezent în alte localități și nu sînt încadrate în muncă sau care peregrinează în grup prin țară, să fie trimise în localitățile unde își au domiciliul. Să se interzică deplasarea grupurilor de țigani, cu căruțe și animale între diferite zone ale țării și să nu li se mai pună la dispoziție vagoane CFR ori mijloace auto pentru transportul căruțelor și animalelor.

De asemenea, organele de miliție, cu sprijinul organizațiilor de masă și obștești să intensifice controlul asupra țiganilor care nu se încadrează în normele de conviețuire socială, luîndu-se măsuri ferme de aplicare a prevederilor legale împotriva tuturor acelor care duc o viață parazitară sau încalcă legile țării.

6. Direcțiile sanitare județene și a municipiului București, sub îndrumarea Ministerului Sănătății, să organizeze controale medicale și igienico-sanitare periodice în comunitățile și familiile de țigani, luându-se măsuri operative de internare și tratament a celor bolnavi. Totodată, să se efectueze imunizările obligatorii, luându-se măsuri energice pentru lichidarea focarelor de paraziți. În același timp, să fie luați în evidența organelor sanitare toți cei cu boli transmisibile și să se instituie obligarea acestora la tratament medical.

7. Comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, cu sprijinul organizațiilor de masă și obștești, să întocmească programe concrete de activități politico-educative și culturale de natură să asigure educarea treptată a populației de țigani, în vederea integrării acesteia în viața colectivității, formării unor deprinderi de muncă, respectării normelor de conviețuire socială și a legilor țării.

8. Organele și organizațiile de tineret să acționeze cu mai multă fermitate în direcția educării moral-cetățenești a tinerilor țigani, organizând activități cultural-educative comune cu ceilalți tineri, precum și acțiuni de muncă patriotică pe șantiere ale tineretului și în cadrul obiectivelor de înfrumusețare a localităților. Se va pune un accent deosebit pe dezbateră, însușirea și respectarea de către tinerii țigani a normelor eticii și echității socialiste, a legilor țării. Totodată, prin activitatea echipelor de ordine și disciplină, să participe activ la acțiunile de depistare și încadrare într-o activitate utilă a tinerilor țigani apți de muncă, precum și la activitățile de prevenire și combatere a faptelor antisociale în zonele cu populație numeroasă de țigani și în locurile unde aceștia săvârșesc, cu precădere, fapte contrare regulilor de conviețuire socială și legilor țării.

9. Organizațiile de femei, îndeosebi cele din cartiere, să intensifice acțiunile de îndrumare educativă în familiile de țigani, solicitând sprijinul comitetelor cetățenești de părinți din școli. De asemenea, să participe mai activ în colectivele obștești de asistență socială și autoritate tutelară pentru depistarea cazurilor de copii din familiile de țigani care necesită măsuri de ocrotire sau intervenție medico-sanitară.

10. Incepând cu anul școlar 1978-1979, Ministerul Educației și Invățămîntului, împreună cu comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, să ia măsurile necesare pentru asigurarea frecventării cursurilor de către toți copiii de țigani de vîrstă școlară din circumscripția fiecărei școli, pe baza unei evidențe riguroase a acestora.

Inspectoratele școlare și conducerile instituțiilor de învățămînt să ia măsuri pentru extinderea școlilor cu program prelungit în localitățile în care se impune un sprijin deosebit copiilor proveniți din familiile de țigani. Copiii, care au depășit vîrsta clasei cu mai mult de 3 ani, să fie cuprinși la învățămîntul seral și fără frecvență, conducerile școlilor asigurînd programe speciale de pregătire. În ce privește copiii de țigani a căror dezvoltare fizică, morală sau intelectuală sau a căror sănătate este primejduită în familie, să fie internați, pe baza hotărîrilor comisiilor pentru ocrotirea unor categorii de minori, fie în unități de ocrotire, fie în școlile cu regim de internat ale Ministerului Educației și Invățămîntului. În cazul minorilor țigani care săvîrșesc fapte penale ori sînt expuși să le comită, au purtări vicioase sau influențează negativ alți minori, să se ia măsura internării în școlile speciale de muncă și reeducare ale Ministerului Muncii.

11. Comisia Națională de Demografie, împreună cu alte instituții și organe centrale, să inițieze un program comun de studiere a procesului de integrare socială și profesională a populației de

țigani, formulând propuneri în vederea adoptării în perspectivă a unor măsuri care să contribuie la rezolvarea problemelor pe care le ridică această categorie de populație.

Intregul program al acțiunilor care se vor desfășura în vederea integrării sociale a acestei categorii de populație să fie realizat sub conducerea unui colectiv central de coordonare, iar pe plan teritorial, de colective județene de integrare sub conducerea și îndrumarea organelor locale de partid.

UNELE LOCURI CU CONCENTRARE DE TIGANI DIN
MUNICIPII, ORASE SI COMUNE

Nr. crt.	Denumirea locului	Localitatea	Județul	Observații
1.	Sînicolaul Mare	Sînicolaul Mare	Timiș	
2.	Merișani	Merișani	Argeș	
3.	Coiciu	Brăila	Brăila	
4.	Stîlpu	Stîlpu	Buzău	
5.	Simileasca	Buzău	Buzău	
6.	Palas	Palas	Constanța	
7.	Piața Chiliei	Constanța	Constanța	
8.	Fața Luncii	Craiova	Dolj	
9.	Sineasca	Craiova	Dolj	
10.	Mavrodin	Răcari	Dîmbovița	
11.	Toflea	Brăhăsești	Galați	
12.	Satul Nou	Tecuci	Galați	
13.	Stufit	Hunedoara	Hunedoara	
14.	Strachina	Tăndărei	Ialomița	
15.	Cozieni	Găneasa	Ilfov	
16.	Buftea	Buftea	Ilfov	
17.	Ciociuța	Tîmna	Mehedinți	
18.	Mimiu	Ploiești	Prahova	
19.	Gusterița	Sibiu	Sibiu	
20.	Buzescu	Buzescu	Teleorman	
21.	Gătaia	Gătaia	Timiș	
22.	Oteșani	Oteșani	Vîlcea	
23.	Bîcu	Chitila	Municip. București	
24.	Herăstrău	Municip. București	Municip. București	
25.	Vitan	Municip. București	Municip. București	
26.	Grant	Municip. București	Municip. București.	

30.01.1978